

Sygn. akt II K 1082/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale (...) w T. – D. P.

po rozpoznaniu w dniach 4.04.2017 r., 14.06.2017 r., 20.06.2017 r. sprawy przeciwko:

Ł. B. synowi Z. i B. zd. P., ur. (...) w P., obywatela polskiego o wykształceniu średnim, z zawodu elektromechanika, nie karanego, (...), zam. (...)-(...) K., ul. (...),

oskarżonego o to, że:

pełniąc funkcję prezesa Zarządu firmy (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ulicy (...), urządził, w okresie od 3 do 16 września 2013 roku gry na automacie marki H. (...) o numerze (...), wbrew przepisom ustawy z 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, w lokalu o nazwie Sklep (...) w G. przy ulicy (...),

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

ORZEKA

1. Oskarżonego **Ł. B.** uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, przyjmując jedną stawkę za równoważną kwocie 100 zł. (sto złotych).
2. Na mocy art. 22§2 pkt 2 kks w zw. z art. 30§5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatu marki H. (...) o nr (...), 6 sztuk kluczy do automatu H. (...) o nr (...) oraz pieniędzy w kwocie 650 zł. wymienionych w protokole zatrzymania k. 152 akt.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 zł. (pięćset złotych) tytułem opłaty i obciąża go kosztami postępowania w kwocie 720 zł. (siedemset dwadzieścia złotych).

Sygn. akt II K 1082/14

UZASADNIENIE

Oskarżony Ł. B. nie był dotychczas karany sędownie.

D o w ó d : karta karna k. 240 akt.

Oskarżony Ł. B. był prezesem spółki (...) spółka z o.o. w K. od sierpnia 2013r. Przedmiotem działalności spółki było między innymi wystawianie automatów o niskich wygranych w wynajętych lokalach na terenie całego kraju. W ramach tej działalności gospodarczej oskarżony działający w imieniu spółki podpisał 3 września 2013r. między innymi umowę najmu powierzchni użytkowej z M. L. prowadzącym sklep spożywczy pod nazwą PW (...) w G. przy ul. (...). Na mocy tej umowy M. L. wynajął spółce 3 m2 powierzchni użytkowej lokalu do celów prowadzenia własnej działalności

rozrywkowej – hazardowej. Czynsz najmu wynosił 500 zł miesięcznie. Umowę najmu dostarczył K. M.. Automat do gry marki H. (...) zainstalował tam i uruchomił K. M., który miał także zajmować się obsługą i serwisem tej maszyny. W dniu 16 września 2013r. w godzinach 14:00 – 18:00 funkcjonariusze Urzędu Celnego w T. przeprowadzili kontrolę w opisanym sklepie. W sklepie tym znajdował się wówczas automat do gry H. (...) typ video oznaczony nr (...). W czasie tej kontroli byli obecni także M. L. i K. M., który zajmował się serwisowaniem w/w urządzenia. Funkcjonariusz Urzędu Celnego w T. J. W. przeprowadził wówczas eksperyment polegający na ustaleniu przebiegu gry na automacie. W tym celu wrzucił do niego dwie monety o nominale 5 zł, za co uzyskał kredyt rzędu 100 punktów kredytowych, co dało wartość 0,10 zł za 1 punkt kredytowy. Następnie za pomocą przycisków wybrał grę o nazwie H. (...) Bank. Gra ta zakładała minimalną stawkę na poziomie 2 punktów o równowartości 20 groszy. Po przyciśnięciu przycisku Start automat rozgrywał za wskazaną na wyświetlaczu (...)stawkę rozegrania 2 punkty kredytowe sekwencyjnie kolejne cząstkowe rozegrania w grze (...). Grający w przypadku powodzenia uzyskiwał 4 punkty, a przegranej 2 punkty. Każda wygrana była automatycznie przenoszona – dodawana do stanu punktów na wyświetlaczu Bank. W trakcie eksperymentu zmieniono tą grę na grę A. (...) stanowiąca rodzaj wirtualnej gry karty ze stawkami rozegrania 2, 3, 4, 5, 10, 20, 30 i 50 punktów kredytowych. W czterech rozegraniach grający funkcjonariusz tracił 40 punktów (10 punktów = 1 zł). W banku pozostało 56 punktów. J. W. wówczas wciska przycisk wybór gry, a następnie dwukrotnie przycisk wypłata. Automat najpierw przelewa 56 punktów z banku do credit, a następnie wypłaca 1 monetę 5 zł, pomniejszając jednocześnie stan credit do 6 punktów. Na tym zakończono eksperyment zatrzymując w/w automat, 6 sztuk kluczy do niego, pieniądze w kwocie 650 zł, umowę najmu z 3 września 2013r. informację prawną stanowiącą integralną część umowy z 3 września 2013r. Zatrzymany automat odpowiadał definicji gry na automatach wymienionej w art. 2 ust 3 ustawy z 19 XI 2009 r o grach hazardowych .

D o w ó d : opinia biegłego k. 93-98, wyjaśnienia oskarżonego k. 572-573, zeznania K. M. k. 591, M. L. k. 591, Z. K. k. 592.

Oskarżony nie przyznał się do stawianych mu zarzutów i odmówił składania zeznań. W związku z tym Sąd odczytał wyjaśnienia oskarżonego złożone w postępowaniu przygotowawczym. w wyjaśnieniach tych oskarżony nie przyznał się do stawianego zarzut twierdząc, że prowadzona przez niego działalność była legalna o czym świadczyć miały przedłożone przez niego orzeczenia sądowe.

Oskarżony odczytane wyjaśnienia podtrzymał, powołując się ponadto na stanowisko Prokuratora Generalnego z lipca 2013r., opinie prawne.

D o w ó d : wyjaśnienia oskarżonego k. 572-573 akt.

Zdaniem Sądu wyjaśnieniom oskarżonego nie można dać wiary bowiem są niespójne i nielegalne z zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w tym dokumentami przedłożonymi przez samego Ł. B..

Na wstępie należy stwierdzić, że należy brać tylko pod uwagę te orzeczenia i opinie , które powstały przed 3 września 2013r., bowiem tylko ich treść może mieć wpływ na ocenę czy skazany dopuścił się przestępstwa z art. 107 § 1 kks w zamiarze bezpośrednim, czy też ewentualnym. Orzeczenia i opinie wydane po tej dacie nie miały bowiem wpływu na podjętą przez oskarżonego decyzję z 3 września 2013r.

Jeżeli chodzi o treść podpisanej umowy najmu to już w § 2 tej umowy stwierdzono, że wynajęta powierzchnia będzie służyć działalności rozrywkowej – hazardowej. W informacji prawnej stanowiącej integralny załącznik do tej umowy stwierdzono, że działalność urządzenia (automatu do gry – przypis Sądu) oparta jest o zasadę swobody działalności gospodarczej art. 20 i o art. 22 konstytucji, ustawę o swobodzie działalności gospodarczej oraz o podatku dochodowym od osób prawnych. W punkcie 3 tego aneksu stwierdzono również brak skuteczności prawnej art. 6 ust 1 oraz art. 14 ust 1 ustawy z 19 listopada 2009r. o grach hazardowych wynikający z wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 19 lipca 2012r. wydanego w sprawie o sygn.. C – 213/11 F. i inne (Dz. U. UE nr C 295, 29.09.2012r. str.12 –vide tezy 24 i 25 oraz innego orzecznictwa Trybunału wydanego na tle Dyrektywy nr 94/34 WE.

Obowiązujący w chwili popełnienia czynu stan prawny nie pozostawia cienia wątpliwości, że zgodnie z art. 3 ustawy z 19 listopada 2009 o grach hazardowych urządzenie i prowadzenie działalności gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Przepis ten został uzupełniony normą art. 6 ust 1 cytowanej ustawy, który stanowi, że działalność w w/w zakresie może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Oskarżony i spółka takiej koncesji nie posiadali, a zatrzymany automat znajdował się w sklepie spożywczym. Oskarżony zdawał sobie przy tym sprawę ze stanu prawnego obowiązującego 3 września 2013r. przyjmując jednak bezpodstawnie, że regulacje te go nie obowiązują. Przepis art. 6 ust 1 ustawy hazardowej nie miał i nie ma charakteru technicznego, co w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśniono w wyroku Sądu Najwyższego z 16 marca 2017r. w sprawie V KK 21/17. Sąd w pełni podziela tę argumentację. Także wyrok Trybunału z 19 07 2012 stanowi ,ze przepisy ustawy hazardowej stanowią potencjalnie przepisy techniczne pozostawiając tą kwestię do ustalenia sądowi krajowemu .Załączone przez oskarżonego orzeczenia i stanowisko Prokuratora Generalnego nie ma charakteru prawotwórczego i nie stanowi okoliczności ekskulpacyjnej. Oskarżony przyjął na własne ryzyko korzystne dla siebie interpretacje w/w stanowisk nie bacząc na kategoryczne brzmienie przepisów. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w cytowanym wyroku Trybunału z 19 lipca 2012r. (pkt. 26) Trybunał nie wykluczał ograniczeń w zakresie urządzania gier na automatach dla osiągnięcia celów nadrzędnych interesu ogólnego. Nie trzeba nikogo przekonywać, że niekontrolowany dostęp do automatów do gry dzieci, osób nietrzeźwych lub uzależnionych od hazardu jest szkodliwy społecznie. Trudno też przyjąć, że w sprawie oskarżonego mamy do czynienia z wypadkiem mniejszej wagi określonym w art. 107 § 4 kk zważywszy na rozmiar prowadzonej działalności wynikającej z załączonych orzeczeń oraz faktu, że przez 13 dni jeden automat zarobił 650 zł.

Innymi słowy Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że urządzenie przez niego gier na automacie w G. w okresie od 3-13 września 2013r. było legalne. Sąd dał natomiast wiarę tym jego wyjaśnieniom, z których wynika, że oskarżony działał w imieniu spółki (...) bowiem wynika to z załączonych do akt dokumentów w postaci umów. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. M., M. L. i Z. K., bowiem są logiczne i spójne. Wynika z nich wprost, że K. M. współpracując z oskarżonym pozyskiwał dla niego klientów – osoby posiadające lokale przeznaczone na działalność gospodarczą. Nakłaniał je do podpisania umowy wynajmu a następnie uruchamiał i obsługiwał znajdujący się tam automat. Sąd podzielił opinię biegłego W. K. albowiem jest ona rzetelna i profesjonalna i przekonywująca, zgodna z zeznaniami Z. K. i eksperymentem wykonanym 16 września 2013r. Wynika z niej wprost, że automat ten jest urządzeniem elektronicznym, wypłacającym wygrane pieniężne, w których gra zawiera element losowości – co oznacza ,ze jej wynik nie jest uzależniony od umiejętności grającego . Opinia ta nie była przy tym kwestionowana przez żadną ze stron. W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 107 § 1 kks popełnia kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządza lub prowadzi grę losową, grę automacie lub zakład wzajemny. Oskarżony naruszył ten przepis bowiem pełniąc funkcję prezesa zarządu firmy (...) spółka z o. o. w K. przy ul. (...), urządzał w okresie od 3 do 16 września 2013r. gry na automacie marki H. (...) o numerze (...) wbrew przepisom ustawy z 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych w lokalu o nazwie sklep spożywczy w G. przy ul. (...). Oskarżony urządzał w tym miejscu przedmiotowe gry bowiem kierował spółką, której celem było rozmieszczenie jak największej liczby automatów , podpisywał umowy najmu powierzchni użytkowej , organizował pomoc współpracowników, serwisantów, co w tym konkretnym przypadku odbywało się przy udziale K. M., który wykonywał ściśle polecenia oskarżonego.

Za to sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 50 stawek, przyjmując wysokość jednej stawki za równoważną kwocie 100 zł.

Przy wymiarze tej kary Sąd miał na względzie jako okoliczności obciążające działanie z niskiej pobudki tj. chęci osiągnięcia korzyści majątkowej. Dość powiedzieć, że przez 13 dni automat zarobił 650 zł i to na początku swojego funkcjonowania. Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał uprzednią niekaralność oskarżonego, krótki okres funkcjonowania automatu. W ocenie Sądu orzeczona kara spełni też cele prewencyjne, przekona środowisko oskarżonego, iż popełnienie wymienionego czynu nie jest bezkarne, co zdaje się wynikać z załączonych orzeczeń. Na mocy art. 30 § 5 kks orzeczono przepadek dowodów rzeczowych w postaci automatu, kluczy

i pieniędzy bowiem orzeczenie tego środka karnego ma charakter obligatoryjny. O kosztach orzeczono po myśli art. 627 kpk.